

TEXTEXEMPEL

Kapitel i NX

- 00 Intro***
- 01 Avatar***
- 02 Action***
- 03 Equip***
- 04 Nätet***
- 05 Gatan***
- 06 Krim***
- 07 Korp***
- 08 Monde***
- 09 Gaia***
- 10 Plex***
- 11 Hong Kong***
- 12 Kampanj***

NX med sju adjektiv

NX är den nya utgåvan av Neotech, men det är mer av en remake än en uppföljare. Det är Neotech som det skrivits om cyberpunkens uppfanns idag. Vi kallar det *neopunk*.

Futuristiskt: Tekniken har hunnit i fatt cyberpunkens. NX flyttar fram målet och fokuserar på hur teknik - liksom Internet - kan ändra samhället från grunden. I NX är augmented reality, 3D-printing, railguns, drönare och genmodifiering vardagsmat. Borta är kablar, holodiskar, fickminnen, terminaler.

Miljöförstört: Alla våra värsta farhågor om miljön har slagit in - och inte överraskande har få brytt sig om att göra något annat åt det än att "anpassa sig". Miljökatastroferna är alltid i bakgrunden, alltid ett hot. Vattenhöjning, torka, orkaner, ozonhål och radioaktiva zoner har drivit de flesta mot städerna, och de som är kvar lever i en ödemark.

Mångfacetterat: Gamla Neotech handlade (mest) om vita män i Europa och USA. NX är globalt. Afrika och Asien är starka och USA på dekus. Kulturer och kön blandas, skruvas och multipliceras. Den globala byn är skitig, orättvis och jävlig men den är det för alla.

Weird: Neotech har alltid haft en lätt ton av satir. Den är starkare än någonsin. Världen är en skruvad plats, vad som vore omöjligt förr är helt normalt. Det udda, det underliga, exotiska och weirdade är överallt. NX är som internet, med lolcats, 4chan, memes och goatse.

Kontroversiellt: Gamla Neotech var en ganska städad upplevelse. NX är det inte. Det finns ingen gräns som inte korsats och våldförts på. Det finns inget tabu som inte blivit nöjesshow. 2070 är i moraliskt frifall. NX ska få fler än bara Didi och Björn att sätta kaffet i halsen.

Cyniskt: NX är fortfarande välgrundat i cyberpunkens. Det är en cynisk värld, där företagen är enorma och hänsynslösa, där foon på gatan blir trampad på, där vapen, sex och E går längre än vänlighet. Kontrasterna är starka, vridna till 11.

Djupt: NX är inte ett nischat spel, det är ett världsbyggnadsprojekt. Det rymmer många genrer även om neopunkens är den centrala. Detaljer spelar roll, varumärken, prylar, platser och personer är viktiga. Det ska hålla länge och fungera för många. Och skrapar man på ytan ska man se att det finns flera lager, att de onda korparna inte alltid är så onda, att det här med att döda inte är så lätt och att det inte ens är säkert vad som är verkligt.

Skriva till NX

Tidigare Neotech har skrivits i en neutral och objektiv stil inte olik facklitteratur. Inte längre. Den litterära cyberpunkgenren är känd för att leka med språket, krydda med slang och liknelser. Vi är inga William Gibson's, men vi vill bygga stämning genom texterna.

Det innebär i praktiken en svår balans mellan **läsbarhet** ("vad betyder detta slangordet?"), **tycke och smak** ("jag tycker det är fult med anglicismer") och **litterära anspråk** ("detta känns som en högstadienovell"). Det är lätt att hitta fel i en text som sticker ut. Vårt mål är att låta många vara med i vår redigeringsprocess för att kunna hitta den bästa kompromissen - väl medvetna om att vi inte kan göra alla nöjda.

Inom NX kommer vi arbeta med tre sorters stilar. Vi har redan exkluderat vad man kan kalla "rollspelssvenskan", det objektiva men torra språket som är vanligt i rollspel. Nedan är några exempel av de stilar vi vill ha med (exemplen är illustrativa och opolerade, ej från manus):

1. **Tematisk men formell och objektiv text.** En objektiv berättare, fast en berättare från 2070. Referenser, liknelser och ordval ska ge ledtrådar om att personen "ser tillbaka" på 2000-talet och riktar sig till en samtida. Du är 2070-talets Hans Willius, som med finurligt men korrekt språk beskriver sin samtid.

Ex: "Under början av 2000-talet väcktes ett, som vi nu vet, dödfött hopp om att kunna stoppa miljöförstöringen. Man brukar kalla perioden för den andra hippievågen, då idealismen flödade över världen och folk faktiskt trodde det gick att stoppa globala uppvärmningen. Det var även stort fokus på feminismen i de länder som hade turen att uppleva en kortare period av välstånd och underutvecklad kriminalitet. Ack de små livet, de anade inte vad som komma skulle..."

2. **Tematisk och formellt, men subjektivt.** Berättaren har en åsikt och en hemvist i världen, och beskriver den från sin synvinkel, men använder formellt språk (från 2070-talet). Exempelvis ett megaföretag som beskriver sin "helt ofarliga" forskning på "muterade dinosaurier". Texten skulle kunna dyka upp i 2070-talets media som en handout, och kan alltså klassas som "in-game". Informationen kan vara vinklad och motsägelsefull.

Ex. "Genetica var en föregångare inom vad media generellt sett kallar kloning, men som vi själva föredrar att kalla "populationsförädling". Genetica har gjort många framsteg sedan dess och ständigt levererat värde till Er som aktieägare. Vi har grundat vår framgång på flera stadier av populationsförädling baserat på alltmer avancerad teknologi, utvecklad i framgångslandet Kirgisien, där vi varit drivande i en ny och mer optimal samhällsordning baserad på forskning, kunskap och tolerans. Under en period drev media och konkurrenter defamationskampanjer mot Genetica gällande så kallad "avrättning" av utgångna produkter. Det har visats att detta skedde i syftet att sänka marknadsvärdet på Genetica, men vi tog oss igenom stormen utan problem. Om du har säkerhetsklass C eller högre kan du ooglå "gencorp defamation upprättelse" för vidare beskrivning."

3. **Tematiskt och slangfyllt, subjektivt.** Berättaren kan vara vem som helst, mannen

på gatan, ett intervjuoffer, en dagbok, en logg, etc. Stilen kan vara mycket varierad, felstavad, fylld med slang eller underligt formaterad. Längden på text med denna stil är ganska kort och fungerar som ett sätt att illustrera något. Detta är in-game text som layoutmässigt kan separeras från brödtexten och formateras som en lapp, utskrift, etc.

Ex. Genetica har fuckat oss lowboosters i a\$\$et sedan de skapade oss i slutet på medeltiden. Förbannat känslokalla - de får oss att signa alla dessa kontrakt med blod och privatnyckel för att vi ska få en "livstids hyra" av en biomod - och när vi gör som vi själva vill så skickar de blackops efter oss! Mina två bröder nollades båda två - fatta att jag var så desperat att jag spelade död, och sedan knivade ut deras implantat för att kunna köpa mig fri via en jävla ripperdoc? Nu kämpar vi tillsammans med LowB-army. Det kokar bland Kirgisiens proler. Genetica kommer aldrig fatta vad som träffade dem!"

Textudrag

Nedan följer ett par utdrag från manus som försöker belysa olika stilar vi använt. Inget är färdigt - flera varv av redigering kvarstår.

ARBETARE

Visst finns det bots och maskiner som kan göra det mesta, och kanske är inte arbetet lika farligt hårt som det var förra årtusendet, men vad gör det när en arbetare ofta är billigare än en droid? När arbetsrätten är lika urvattnad som en Cyber Cola Light, när man sitter kvar på ett menlöst jobb för att det är för dyrt att omorganisera? Det är inte mycket som har förändrats, och har något skett så har det blivit sämre. Längst ner i megakorparnas pyramider finns arbetaren, bokstavligt talat fundamentet i företaget. De producerar inte bara företagets produkter, de konsumerar dem också. Megaföretagen kräver stor lojalitet av sina industrianställda. Är företaget inte nöjd med den anställde så finns det fem arbetslösa på gatan som skulle vara glada att få ta över jobbet. Å andra sidan är företagen måna om den företagsanda man byggt upp hos de anställda, och lojalitet belönas ofta genom symboliska bonussystem, sjukvård, förslagslådor och gott om förmåner. Det är en balansgång för skiftscheferna, hur de kan klämma ut maximal produktivitet ur knegarna, utan att förstöra deras hälsa eller moral. Kneget börjar tidigt och slutar sent (normalt 06:00–17:00), eller så har man skiftarbete (treskift eller i vissa fall tvåskift). Helgerna och permissionerna går ofta åt till att slötitta på företagets gratis-VR, eftersom man är för trött för mer meningsfulla aktiviteter.

Industriarbetare: Du är förmodligen operatör för en eller flera maskiner eller bots. Trots den stora tristessen måste du alltid vara alert, då ett fel eller en olycka kostar företaget stora summor pengar och förmodligen ditt jobb. Inte sällan tvingas du dock rycka in vid reparationer, eller för att utföra vissa moment av tillverkningen. Du har säkert fått användbara kunskaper i elektronik och data, och en eller annan säkerhets- och förstahjälpen-kurs. Kanske jobbar du istället med lagerhantering, men det är en utdöende syssla då de flesta system är 100% automatiska.

Byggnadsarbetare: Byggnadsbranschen har ännu inte automatiserats lika mycket som den övriga industrin, även om självbyggande hus används allt mer. Ditt liv som byggnadsarbetare är

omväxlande och i många fall utomhus. Det är en farlig bransch, med jobb på extrema höjder, i tunnlar eller alldeles inpå tung trafik, och många grabbar och tjejer du jobbat med har mosats, krossats eller på annat sätt lemlästats. Du är sannolikt specialiserad på något moment, exempelvis betonggjutning, svetsning, snickeri, elektriska system. Fackföreningarna, för det mesta en fasad för organiserad brottslighet, har fortfarande betydande inflytande över byggnadsindustrin och dig personligen.

Teknospecialist: Du tillhör den svällande skaran stackare som tvingas slita sig gråhåriga för att hålla maskinerna, datorerna, robotarna och all annan hårdvara i operativt skick. Det finns otaliga titlar och kontraktsformer att gömma sig bakom, men yrkeskåren består främst av en samling elektriker, robottekniker, mekaniker, installatörer och destruatörer. Om så skulle behövas måste ni vara beredda på att närhelst som direktiven infinner sig, kunna plocka isär hela fabrikskomplex bara för att lite senare sätta upp samma skit igen. Det trista med att vara teknospecialist är att yrket i slutändan ändå mest handlar om rutinmässigt underhållsarbete. Arbetet är enkelspårigt, slitsamt och fysiskt påfrestande. Precis som alla andra knegare har du valt ohyggligt fel i livet för att hamna här.

Övervakare: De osynliga ögonen i dagens samhälle utgörs inte bara processorkluster och AI:er - den stora massan utgörs av mycket billigare beräkningskapacitet i form av sådana som dig, mänskliga övervakare. Din uppgift är att, dag och natt, titta på kameror, sensordata, trafikrörelser, feeds eller realtidsstatistik. Du är nätt och jämt utbildad nog att förstå vad du ser - huvudsaken är att du vad du ska leta efter, och att du trycker på den stora röda knappen när detta sker, så att experterna kan ta över. Jobbet som övervakare innebär en överdos av tristess, som många tacklar genom att syssla med voyerism eller sälja informationen vid sidan av.

HUR ANVÄNDER DU NÄTET?

Gregoir, exekutiv sekreterare, Donner World Kebab, Kairo: Eftersom jag sitter uppkopplad hela tiden och hanterar all av Mr Kuronkus information är det viktigt att jag använder enkla men snabba verktyg. Mitt skärmbord är en Sendai Hyper med trede och inbyggda sensorer - Mr Kuronku tyckte jag behövde det bästa inom den produktlinjen. Med Hyper kan jag sortera alla dokument åt Mr Kuronku, och trede-effekten är väldigt välkommen när dokumenten är många. Jag är ju utbildad sekretare (Paris faktiskt) och har inga problem att använda gestsystemet för all interaktion med dokumenten. Jag dikterar förstås meddelanden och svarar i telefon åt chefen och eftersom han inte vill bli störd använder jag en Sendai Hyper Pulsephone, en sådan där ny sak som läser av mina talnerver eller vad det är. Då slipper jag säga något alls och kan dessutom spela lite klassisk musik, som chefen tycker så mycket om. När man väl vant sig går det som på maglev, bara att tänka vad man ska säga så dyker det upp, med min riktiga röst! Jag vet inte hur den gör det, men det funkar. Jag gillar också designen och blåtonen i Hyper-produktlinjen.

TKx, nethead, Oslo: Min random är helt fiber, äggladarna cashar för allt, så jag äger. En

Biologic SuperNMX-CP™ implantades förra cykeln - dubbla Phibre Diamant-ledningar i märg ingick. Fick ett äkta kristall-jack också - fiber är snabbare än vågor, bara noobs tror nåt annat. Men jag har vågor också, dubbla sändare, med inverterad megabit-kryptering. Fast kryptering laggar. Enheten är två rack med IDC-Fujyama VXR45-kluster. Interface? 100% cerebral - no wires, mannen. Tanketränar dagligen, har dubblat min bandbredd på tre år. Min cerebral är bänkad till 23.32 mpt/s - 12:a på Norge-rankingen. Bara det bästa. Uppkoppling mot WorldCom stamnät - igen, padre cashar. Visst, kliniken rapporterar benskörhet, och fetma, men det hör till köttet, inte till mig. Inom 10 år kan vem som helst bli digital, transcendens, vid Loa.

Qey, skräpsamlare, BAMA: Eya, en oogie fixade ett prog som jackar upp mig mot marknaden. Jag får bästa pris, massa bra skit, helt bomba. Dollys ooglar, loggar marknaden, ser min pos, åker hit och cashar upp. Vid Jesus monolit, ibland cashar jag jävligt bra, man hittar mycket bra pods foos slängt på gatan.

vardagen

Jag heter Wei Chi och jag är en missbrukare... Eller.. jag känner mig åtminstone som en sån. Vad gör jag för fel? Jag gör väl bara som alla andra? Hur gör ni? Jag är ju chef, har E och borde ha det bra?

Helvetet börjar tidigt på morgonen när du som vanligt blir väckt av att höra grannarna gräla i kuben bakom väggen. Kanske bultar du frustrerande mot den tunna plattan som skiljer era förhållanden åt och hoppas att de åtminstone kan lämna dig utanför den här jävla morgonen. Huvudvärken från den sena natten innan gör sig påmind men dämpas något av den dagliga pillerkuren som sköljs ned med illaluktande kranvatten. I vanliga fall ska man alltid rena skiten men som vanligt är det ingen som har orkat med att plugga in renaren. Vem har tid med sånt när man kan spendera timmarna med att frägga agenter mot betalning?

Nere på plattan strömmar zombierna förbi med ett klonat likgiltigt uttryck. Man skulle lika gärna kunna möta en dåligt kodad avatar i 2D utan att märka någon skillnad. De kallas för den grå massan, ointelligenta stressade människor som skyndar baklänges tills de kollapsar. De hårt ansatta pendeltågen går i skytteltrafik för att hinna med morgonströmmen från de täta, smutsiga fyrkantdjunglerna ut till de ännu jävligare industrizonerna eller in till något av de skimrande affärskomplex som ligger närmare kärnan. Morgonluften är lika tung och giftig som alltid, smogen ligger lågt och skyskraporna i fjärran syns knappt av allt elände som moder jord låter återgälda till människosläktet som tack för tiden som varit. Men den grå massan kan inte bry sig mindre om eländet. Så länge man ser till nästippen finns det betydligt värre saker att oro sig för i vardagen - att inte orka med att konsumera ens de dagliga rekommendationerna till exempel.

sex

Inte särskilt visa män och kvinnor upprepar varje dag livets sanning - utan sex, krom och kräm

är man ingenting. Sex är centralt. Sex är omni. Experter kallar det "en översexualiserad värld". Det är bara för att de inte får något. Det fina med sex är att man inte behöver vare sig E, kräm eller implant för att utföra det (även om det knappast skadar...). Dessutom, om man nu ska vara så jävla pk, så är det bättre om kidsen där ute sexar istället för att ge varandra hydrostatisk chock och punkterade lungor. Enda nackdelen är att sex riskerar att göra fler foos medan gammalt hederligt ultravåld istället ger oss andra lite mer plats att leva på. En god dos av både och borde alltså ge en lämpligt nollvision, så att säga.

Det gäller att bli av med oskulden innan sin första knivseig, det vill säga någonstans runt 12-års åldern. Sedan har man hela livet framför sig. Och vilket kön man får tag i spelar inte så stor roll. Folk bryr sig inte lika mycket som förr i tiden och skäms inte över sina böjelser. Det sägs att 50% av dagens kids bekänner sig som bi, men det sköna är att ingen längre bryr sig om att sätta etiketter på varandra. Inte så konstigt, med all kräm de håller i sig nuförtiden. Med all makeup, operationer och implantat suddas gränserna ut. Inte så konstigt att man tar fel ibland, och ändå är nöjd. Kort och gott, det är ingen stor sak. Sex är överallt. På reklamväggarna, i nätkanalerna, på taxibilarna, i nyheterna. Vilken nattklubb har inte strippor, av båda könen, nuförtiden? Vill man gå till något hårdare ställe efter jobbet är det live-porr som gäller, men det tenderar att vara sleazy, minst sagt. Nätet hjälper ju förstås om man är för lat eller ful för att gå ut. Det kryllar av VR-arenor och utbudet är enormt. Noll-G-hårdhomo, delfinerotik, Al-Qaidavåldtäkt. Upprörande? Kanske, men det är virtuellt, även om det inte känns så med rätt utrustning... Det är värre vad folk gör i verkligheten, på performanceklubbar, i kyrkor, kultkällare och styrelserum.

CALIFORNIA FREE STATE

Grannländernas försök att fördriva alla icke-vita blev till ett gott samarbete där de kaliforniska gränserna blev vidöppna för invandring. Medan den långkukade guvernören uppvisade statens frisinniga antirasism med att spruta ner ett brett spektrum av kön och etniciteter på film, så fastslogs bilden av CFS som bottenskräpet av den gamla urspårade amerikanska kulturen. Men inget pris verkar högt nog för den amerikanska symbolen för frihet och kulturellt förfall, så länge det finns pengar att tjäna och inte så många dör på kuppen förstås. Överallt talas det om frihet under ansvar – allt är legalt förutom frihetsinskränkning, tvång och frihetsberövning. Med sin godtyckliga vilja kan den högteknologiska statliga polisen placera allt olämpligt beteende inom någon av dessa tre brottskategorier. Enorma övervakningssystem kombinerat med id-taggar som inopereras i alla nyfödda har bidragit till polisens världsledande uppklärningsprocent. Men tro inte att metoderna är negativa för friheten – nej då, brutaliteten drabbar bara dem som kränker någon annan, som Jorge brukar säga. De godtyckliga lagarna kompletteras ofta med digra avtal mellan säljare och kunder – allt för att stävja risken att prisjagande advokater skapar stämningar mot exempelvis tasers som råkat urladdas i jaccuzin. Slummen vågar sig inte juristerna till, men i city kan man inte köpa en cheeseburgare utan att godkänna friskrivningar från såväl förväntad smakupplevelse som sviktande potens.

Tasmanien

Samsundai köpte 2056 den ozonfukade, evakuerade ön, och gjorde den till bas för sina militära forskningsprojekt, bland annat militära replikanter. För att bygga sitt brand så lanserade man CloneCombat Ultra®, mondes populäraste Real Death-vidshow. Man lät kloner av kloner av diverse b-kändisar gå lös på varandra och på Samsundais elitkloner inför kamera med allt från AKs och battlesuits till machetes och vässade tandborstar, allt medan Tasmaniens ogästvänliga och lätt muterade natur tog livet av dem i parti och minut. Vad Samsundai inte hade räknat med var revolten -68, där tusentals dollys enades under en karismatisk ledare i form av en klon av porrstjärnan Aivee. De vände sig emot programledarna och stormade kontrollstationerna. Endast brottstycken av det saftiga blodbad som följde hann gå viral innan klonerna slog sönder kamerasonderna, men CloneCombat kunde iallafall trösta sig med de bästa tittarsiffrorna någonsin. Samsundai lät diskret gasa hela ön, men insatsen saboterades enroute av en okänd tredje part, och majoriteten av klonerna överlevde.

Osäkra rapporter gör nu gällande att de grundat nån slags cancerogent, darwinistiskt samhälle i skydd under Tasmaniens trädskronor, där de förökar sig som kaniner medan de håller sina erövrade vapen i trim i väntan på koreanska aggressioner. De har stor brist på mat, kläder och annat dongxi, men är genmoddade för att vara sega och leet, och med hjälp av australiensiska aktivister som smugglar förnödenheter genom Samsundais halvhjärtade flottblockad klarar de sig rätt ok. Rykten cirkulerar dock ständigt om missförhållandena de lever under; övergrepp, ultravåld och kannibalism lär vara vardagsmat, och flera aktivister som besökt ön sägs ha försvunnit spårlöst i skogarna. Även om Tasmanien formellt tillhör Korea har både FAR, AU och AoA erkänt ön som ett eget land, och framtida återtagningsförsök kan bli en kontroversiell historia; Australiens inställning är mycket oklar, och för Samsundai blir hela affären bara mer och mer pinsam.

Rymden

Rymden... länge ett fascinerande mörker och skimmer av outgrundliga visioner, begär och möjligheter. För att inte tala om mygel, hemligheter och propaganda. Idag är rymden själva navet för korparnas massgruvnäring, cyberindustrin och forskningen. Varför inte bara lösa ut en enkelbiljett, skaffa en kub på Månen och börja harva i gruset som alla andra?

Rymden idag, eller åtminstone den delen av universum som utgörs av Månen, planeten Mars och stenklumparna däremellan, är nästan som ett enda stort kaos av byggdamm, skyttlar och atomdrivna anrikningsverk. Här och där skymtar givetvis också ett och annat turistkomplex, de flesta uppförda medan det fortfarande var någorlunda "inne" att spendera sin semester i mångrus, iförd någon klumpig dräkt med jetpack på ryggen och en Luna colada väntades inne i den meteoritsäkrade hotellbaren. I omloppsbanan runt jorden ligger flera rymdstationer, forskningslaboratorier och hamnar med säker förtöjning. Och även om kolonisationen av rymden

fortfarande är ung så har de stora megakorporationerna ändå redan hunnit lägga beslag på de mest centrala och strategiska utposterna. Det sägs att det faktiskt var rymdturismen på medeltiden som drev utvecklingen framåt, öppnade för kommersiella krafter och kolonisering. Idag är det få som bryr sig, men de flesta minns åtminstone när megaföretaget Interworld satte ned den första människan, eller om det var rymdturisten, på Månen. Det var en slående replik som gick i direktsändning på samtliga kontinenter över hela jorden, nästan som att det hela var regisserat. "Varje litet steg av Interworld och dess sponsorer, är ett jättekliv framåt för mänskligheten."

Men även om ett tränat cyberförstärkt öga då och då lyckas urskilja en och annan nöjesresenär, tillhör dessa ändå en försvinnande minoritet av dem som egentligen söker sig utanför omloppsbanan. Den största skaran utgörs ju, kanske inte oväntat, av lycksökande kolonistörer - knegare med specialutbildning för att vistas under längre perioder (för somliga, största delen av sina liv) utanför jordens gravitationskraft och utan tillgång till varken masskonsumtion eller bekvämligheter. Men trots detta så är det vissa inslag av vardagen som ändå alltid tycks hänga kvar. Kolonistörerna bosätter sig nämligen i kuber som är skrämmande bekanta från livet nere på jorden, man tuggar gärna samma ovärdiga halvfabrikat, kollar på samma nöjesfeed och klagar över den triviala vardagen, medan de tar hotet om världens undergång med en axelryckning.

HONG KONG

I Hong Kong gäller allt mer en klassuppdelning mellan de som lever sina liv högt, och de som lever sina liv lågt. Detta gör plexet ganska speciellt i världen - de flesta plex är uppdelade efter avståndet till city. Men i Hong Kong kan man mer eller mindre hitta slum och företagskontor i samma stadsdel - bara på olika nivåer. Markplan är oftast översvämmat, smutsigt, smoggdränkt, farligt, förfallet och mörkt. Ovanför markplan hittar man sekundära markplan, autostrador, shoppingcenter, gångbroar, upphöjda torg. Högre upp finns ljus, frisk bris, spegelfasader, glasbroar, maglev, monorail och dyra lägenheter inredda i aluminium och polymer.

Alla vill uppåt. Alla vill ha ett kontor på 88:e våningen, och alla sliter för att lyckas. Det går att lyckas, det går att klättra. I Hong Kong är allt möjligt. Det finns inga vattentäta skott mellan nivåerna. Det visar triaderna tydligt, som rör sig obehindrat mellan markplan och toppen. Dessutom finns det mängder med framgångssagor, som återberättas på mahjongklubbar, nudelbarer och i media. Städaren som fann Mao Tse Tungs gamla skolböcker och sålde dem, taxichauffören som vann på hästarna, mobilpatcharen som upptäckte hur säkerhetschippet MLS kunde crackas, springbudet som blev aktiemiljardär efter att ha sneglat på ett par dokument hon budade.

HONG KONGS GÄNG

Black Fuk Gang: Ett stort gäng med lång historia som endast tillåter manliga medlemmar. Det

började som helt kinesiskt men är nu framförallt indonesiskt. Gängets hierarki bygger på homosexuella relationer och unga, snygga killar premieras snabbt. BFG är mycket brutala mot alla som bråkar med dem, men annars nöjer de sig med att posera och bedriva lättare brottslighet och hor.

Azteca Majores (AM): Ett mycket snabbt växande gäng med sydamerikanska bangers som flytt sin kontinent i jakt på arbete och nya drogmarknader. Säljer äkta Bolivianskt bergskokain och hänger för det mesta utanför Kai Taks nattklubbar. De är förstås en stor skymf mot triaderna som inom kort kommer lära utlänningarna ett och annat om kinesisk etikett, mer specifikt hur det känns att få ögonen utstuckna.

Molards: Ett psycho-gäng som lockat många av expatkidsen men även diverse misslyckade europeiska och amerikanska lycksökare. De hänger för det mesta ute på Hong Kong-ön och ser svåra ut - de finansierar sin branding och pannskulptering med prostitution, kroppsmodning och ripperdoc-gatukliniker.

SSP Runners: Det världskända neopunkar-gänget SSP Runners, plantskola för ikoner som BigEE, Zasza och ExiT, är så populärt att de tvingats ha kösystem och intagningsprov varje kvartal. Neopunkare som de är finns de överallt, både geografisk och netwise, men SSP Runners ursprungliga hem är tek-marknaden i Sham Shui Po och de trendiga caféerna i Clearwater och Central. Gänget tjänar förstås all sin E (och det är mycket) på sponsorkontrakt och nätbrottslighet.

Kevin's Posse: Vad som började med Kevin Koo:s hypersociala vänkrets växte till ett partyfenomen som nu helt degenererat till Hong Kongs främsta junkiegäng. Kevin försvann mystiskt för 7 månader sedan, men hans posse lever kvar i ett ständigt överflöd av droger som de säljer vidare till fega expats över hela ön. De hänger framförallt i TSTs och Fortress Hills klassiska droghak. Gänget har blivit helt kraftlöst den senaste tiden sedan en epidemi av Droll-beroende börjat sprida sig.

RECORP

Nyckelvärden:

Namn: Global Recycling and Retrieval Corporation

Omsättning: 4,869,800 milj €

Tillgångar: 13,664,544 milj €

Anställda: 44,612,995

Branscher: Samhällsservice, Livsmedel

HQ: BAMA, New England

VD: Polyanna Diaz

ReCorp kontrollerar en majoritet av mondes sophantering, en bransch som är enormt mycket större än de flesta norms kan föreställa sig. Ett under av diskretion, vars blå bilar och legioner av anställda billigt och effektivt tar itu med den samlade mänskliga civilisationens avskrädeshög. Detta inkluderar givetvis, ni vet, lik. Det här är snubbarna som kommer och samlar ihop resterna av dina foos efter en schysst shootout. Vad som händer med liken kan man undra - det sågs att

de blir fyllnadsmaterial, prydnadsföremål, snabbmat...det blir inte bättre av att ReCorp äger alla begravningsbyråer, heller; när du väl går offline är dina ynkliga kvarlevor helt i deras händer. Och så säljer de en tvål som heter BodySoap™ ...

ReCorp har flera gånger fått skulden för episka ekologiska katastrofer, som de enorma öar av sopor som bildats i Stilla havet, men de har också gjort sig kända för att kunna återvinna praktiskt taget allting. Om något inte kan återvinnas, är det bara en tidsfråga tills ReCorp uppfinner ett sätt att återvinna det, allt för profitens gud - de har på egen hand gjort världsindustri av att tillverka billigt dongxi av återvunnet material. Inte nog med att de är överallt på jorden; ReCorp rensar också omloppsbanan från skräp. Detta har gett dem oförtjänt mycket goodwill och oförtjänt mycket E, eftersom ingen annan egentligen vill ta itu med skiten.

Relationer: ReCorp är nästan utan konkurrens; Avicenna erbjuder dock så kallat "etiska" begravnings-tjänster, vilket inte direkt är ReCorps forte. Däremot är de i en grym synergi med ChemCorp; de senare sparar massor av E på vårdslös giftdumpning, de förra får förr eller senare betalt från något håll för att vama in och sanera hela katastrofen, ReCorp tjänar mer E och får goodwill. Alla sjunger kumbaya, utom radiac- och triflouridoffren.

Senaste rubiker

Mutter i omloppsbana fick rymdfärja att haverera, 100-tals döda, ReCorp anklagas för slarv
ReCorp dränkta i klagomål: "De trampar på våra begravnings seder"

Sopbergen som försvann - vad är ReCorps hemlighet?

De första flyttar in i Recity, Ghana - staden som byggts av återprocessat avfall

Ödemarkens GRUPPERINGAR

All sorts pack och förtappade bor kvar utanför plexen. Få plexiter fattar varför, annat än möjligheten att undvika skatten. Men de som bor i ödemarkerna har alla sina, vitt skilda, orsaker till att vara där. Men ärligt talat, vem trodde att världen var så trevlig att folk kan välja vart de ska bo?

Natives

Natives, alltså possar som har låtit tusentals år gå utan att utvecklas. Samtidigt överlevare och naturbegåvade lärjungar till moder jord. För dem är ödemarken ingenting annat än en prövning, ett test på livsvilja och tålamod. Vissa stammar, släkten och folkslag har nämligen överlevt och klarat sig genom den ena revolutionen och katastrofen efter den andra. Deras överlevnadsinstinkt är nedärvd mentalt och vemodet är skrivet i sten. Natives finns på alla kontinenter, oavsett om de är indianer, burmesiska bergsbönder, mongoliska ryttare eller tillhör ett afrikanskt jägarfolk. Men de har samtidigt lärt av historien och använder sig idag av modern teknik för att tillvarata sina intressen. Deras innovativa arbetssätt och värdefulla kunskaper nyttjas gärna av megaföretagen, som inte är sena med att anlita natives som överlevnads konsulter i sina externa projekt. Medan enstaka primitivister fortfarande campar här och var får de i allt högre grad stryk av natives som omfamnat det nya; ödemarkens verkliga

bossar är liksom sibiriska jägare som nedlägger björnar med UAV:s och raketgevär.

Bosättare

Det finns idioter av alla de slag, men en av den värsta sorten är de som frivilligt laddar upp sina SUV:ar och lastbilar och kör ut till ödemarken för att bosätta sig. De är inte sällan anhängare av diverse miljöorganisationer, eller så är de bara hoppfulla om att de med sin nya teknik faktiskt kan stå emot Moder jord, att de faktiskt kan leva av jorden. Många misslyckas och ger upp - eller tvingas bli nomader. Men med rätt teknik, finansiering och motivation kan bosättersamhällena bli starka i ödemarken. I dessa fall konkurrerar de enkelt ut nomaderna och landsortsborna, men blir samtidigt högvilt för marodörerna. Det är farligt. Sålunda är de ofta beväpnade till tänderna, inhysta bakom säkerhetssystem, containers och kupoler. En variant av bosättarna är de forskare som försöker utröna hur illa ställt det verkligen är med Jorden; det är ju väletablerat vid det här laget att intellektuella kakor klår alla andra i termer av brist på självbevarelsedrift.

UBIK

Stormvindarna slet i Ubiks tjocka hårtestar som glödde och väste till menlöst svar. Regnet feedade vertikalt, pressade sig in i varje skruvhål, glipa och underhållslucka. Hans högra öga gav bara en suddig vidfeed - Maniax slasherklor måste ha pajat chippet totalt. Andra ögat laggade ända sedan Phoenix -49. Vänsterbenet buggade och gnisslade av de hemmapatchade sudanska reservdelarna - regnet gjorde det fan inte bättre. Han stapplade framåt men det kändes inte som han kom någonstans. En till orkan var på väg. Hade han haft E kvar hade han åtminstone ringt in Abdul med sin van, men den nötta mobilen blinkade 0. Han hade inget val. Han skrockade för sig själv så att det raspade till i röstförstärkaren. Som ung kromare hade han aldrig trott att skulle vara rädd för en orkan.

Hela kvällen var bara ett suddigt minne, som en felkalibrerad SimStim. Först två omgångar i rodan. Han kunde inte minnas vem som vann. Bara att han pajat implant för mer än dubbla hans gage. En kyll kväll. En riktig jävla kyllkväll. Vidklipp från efterfesten flashade framför hans sinne. Han hade inte velat gå. Men folk förväntade sig det. De visste inte att han behövde gaget illa - utan en ny patching skulle han bokstavligen talat falla i bitar. För dem var han fortfarande UBIK. Ostoppar. Hans mun brände efter syran de shottat. Folk hade spätt Berzerk med Crack. Replikantstrippornas bisarra gynekologshow hade sparat ur. Äcklat tittade han mot sin högerhand och vajern som hängde slapt från öppningen. Han skämdes, även om de bara var replikanter. Han vill inte vara Ubik längre. Han ville bara överleva några år till, få en chans att återse vallmofälten och bergen där han föddes. Om något fanns kvar efter Europas bombningar.

Han snubblade till, och först något ögonblick senare hörde han smällen eka i vindens ylande. Trottoaren kom upp mot honom likt ett metrotåg och slog emot hans kromade panna. Fan. Vänsterbenet rörde sig inte. Han kunde knappt urskilja polymersplittret som låg runt honom. I fjärran - eller var det nära? - hörde han skratt och tjut. Framför honom stod snart ett par mörka

skepnader. Deras lysande, pulserande tatueringar färgade regndiset. Han förstod inte deras chattande, men han förstod att de var ute för att ganka. Han kunde skjuta ut vajern, han kunde dra sin Ultra. Men han orkade inte. De axade kromarna studsade runt honom, slog honom över kromet och polymern, rev hans jacka i remsor. En spark sköt fram ur kaoset, en välladdad, hydrauliskt förstärkt spark som inte spräckte hans kromskalle men väl knäckte några nackkotor. Han föll till marken, kände hur hans arm började lossna från sina fästen när de slet och drog. Implantatet pep förskräckt, de bad och bönade om hans nervpulser. Men allt han ville göra var att gråta. Omöjligt. Han hade inte haft tårkanaler sedan 20-årsåldern.

UTDRAG FRÅN ORDLISTAN

A

Aazhi (AA制), även AA = [kinesiska] go dutch (dela på nota, splitta en kostnad), "Vi AA:ar väl det här", "De gillar att gå Aazhi när de köper kräm".

aibo = [basic] polare

ak = automatkarbin, allmänt om automatvapen. Kan uttalas både "A-K" eller "aak".

amok = [eurolingo] gängterm för att gå ut och misshandla, förstöra eller slåss. Ibland kallas upplopp för amok.

atta = [ryska] cool

autofil = mjukis, trygghetsnarkoman

aivee, a.v. = [basic, japanska] porr (orig. "adult video")

axad= uppsnabbad, har spinalaccelerator, allmänt om hetsiga eller knarkade personer

ay = [eurolingo] ouch, aj, fan (interjektion) (från franskans aïe)

B

banli = [eurolingo] gatan, ghettot, staden (från [banlieu](#))

BB = [basic] kvinna, jfr "baby"

bento = [basic, japanskan] artificiell mat, matbox

bicha = [eurolingo, portugisiska] egentligen "bitch", men har betydelsen drottning, "alfa-hona".

Inte nedsättande.

bene/bine = [eurolingo] tack, bra

block=kvarter, även använt av gäng som en benämning på deras "revir"

bluescreen och trojan = pest eller kolera, "han fick ett val mellan bluescreen och trojan"

bomba = [eurolingo] snygg, bra, cool

bonga = [basic, tagalog] att vara glamorös och dasai på samma gång, att dränkas i sugna

blickar och menande pokes även om man bara har på sig förra månadens flippe-kopia av Frank Chen, att helt enkelt äga på slumbalens vattendränkta dansgolv.

brek, breks = nedsättande polisterm om civilister, invandrare

burb = rik förort, villaområde för medel- och överklassen

C

call ma = [basic] ropa in förstärkningar, ordagrant 'ring hästarna'

chabuduo (差不多) = [basic, kinesiska] ungefär, däromkring, cirka ("Du behöver chabuduo sextiofem euro")

chatika - syrran, guss, tjej, brud, kvinna.

cheui gai = [basic] aggressiv person, ordagrant 'skallig kyckling'

chibi = [basic, japanska] mini, ofta med konnotationen "söt"

chippa = modifiera genom att stoppa in något

chooze = [eurolingo] sak, ting, grej (pl. choozi)

cor = [eurolingo] city, stadskärnan

crats, krats = en nedsättande benämning på överklassen, jfr det utdöda uttrycket borgare

creds = socialt kapital, statuspoäng, "den här organisationen har så jävla mycket creds"

D

daiban= [basic] företagsledare

dasai = [basic] ute, ocoolt, töntigt

的 ('de') = [basic] kinesiskt tecken, används i basic som ersättning till engelskans 'the', typ 'in 的 place'!

dekotora = [japanska] hobby/subkultur som går ut på att dekorera och modda fordon på bisarra, kreativa sätt.

diulej = [basic] ungefär "motherfucker", "fuck you"

dobbs, dobbar = [eurolingo] Ordningsspolisen, ironiskt låneord från polskans "goddag" men kan också kopplas till de ärr många sluminvånare har från kravallpolisens dobbar.

dollhouse = ett gängs privata "bordell", avsett för gängledarna och andra med status

dox, doxa = att ta över eller sabotera någons identitet

drake, drakhuvud = [basic] boss, särskilt triaderna

droll = [eurolingo] ursprungligen "kul" - har på gatan fått en djupt ironisk mening, d.v.s. ett negativt ord

E

E = pengar (kommer från Euro men uttrycket är internationellt). ME, BE motsvarar miljoner Euro respektive miljarder.

enark = en student från en europeisk toppskola, ofta fransk sådan. Har en garanterad gräddfil in i Europa-administrationen.

eqip = [eurolingo] utrustning, prylar (oftast ej vapen eller cybertech, se istället krom)

eurokrat = benämning på den nya typ av överklass som har en fot i politiken och en i näringslivet, och som stödjer den "Europeiska modellen". Ofta samma sak som paladin.